

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΟΣ Α΄.-ΤΟΜΟΣ Α΄.

(Ὅτι ἐστὶ περὶ τοῦ ἄν ὀσιωτέρου ἀνθρώπου
βουλευόμενοι ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οἰκείων. (Πλάτ. Θιάγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Κ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

—
1879

LE ORAZIONE DI

ANDOCIDE E LICURGO

recate per la prima volta in Italiano, ed illustrate da
Giuseppe Crosara
torino.

Ἀπό τινος χρόνου τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἤρξαντο σπουδαίως καλλιεργούμενα καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. Ἡ ὠραία χώρα, ἣτις ἄλλοτε ὑπῆρξεν ἡ κοιτίς τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἤρξατο καὶ πάλιν νὰ θεραπεύῃ τὴν ἑλληνικὴν μουσάν.

Τὸ ἀνωτέρω βιβλίον εἶνε γλαφυρὰ μετάφρασις τῶν λόγων τοῦ Ἀνδοκίδου καὶ Λυκούργου ἐν τῇ ἰταλικῇ γλώσσῃ. Ὁ λόγιος μεταφραστὴς, ὅστις πρὸ παντὸς ἄλλου θεωρεῖ σπουδαίαν ἔλλειψιν τὴν μὴ ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς πατρίδος τοῦ μετάφρασιν τῶν ἀττικῶν ῥητόρων, οἵτινες εἶνε ἐντελέστατοι εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ λόγου, καὶ τὰ μάλα πρόσφοροι εἰς τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς τῶν ἡμετέρων χρόνων, προσεπάθησε τὸ ἔργον του νὰ καταστήσῃ ὅσον οἶόντε χρησιμώτερον, πλουτίσας αὐτὸ διὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν καὶ κριτικῶν καὶ προτάξας εἰσαγωγὴν, ἐν ἣ πραγματεύεται περὶ τοῦ βίου τῶν δύο ῥητόρων καὶ περὶ τῆς ῥητορικῆς αὐτῶν. Ἐν γένει δὲ ὁ κ. Crosara οὐδενὸς κόπου ἐφείσθη ὅπως καταστήσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ τέλειον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν φιλολογικὴν, καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι θέλει συνεχίσει τοῦτο μεταφράζων καὶ τοὺς ἄλλους ῥήτορας ἐν τῇ ὠραίᾳ ἰταλικῇ γλώσσῃ.

M. ΤΥΛΛΙΟΥ ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ

Λ Ο Γ Ο Ι

Ὁ ὑπὲρ τοῦ Μανιλείου νόμου καὶ ὁ ὑπὲρ Ἀρχίου τοῦ ποιητοῦ
μετὰ σημειώσεων.
ὑπὸ Μ. ΓΚΙΟΑΜΑ.
τεῦχος Α'.

ΕΙΛΗΣΕΙΣ.

ΙΤΑΛΙΑ. Ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει ἐλέχθη, Διατάγματι Βασιλικῷ συνέστη ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον ἐν Ῥώμῃ. Ἐν τῷ καθιδρύματι τούτῳ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου ἐξαρτωμένῳ, θὰ διδάσκωνται γλώσσαι, αἱ ὠραῖαι τέχναι, ἡ ἱστορία τῆς φιλολογίας, ἡ φυσικὴ ἱστορία, φυσικὴ γεωγραφία, ἡ παιδαγωγικὴ, ἡ ὑγιεινὴ, ἡ ἰχνογραφία, ἡ ὠδική, ἡ γυμναστικὴ καὶ γυναικεῖα ἔργα.

Τῇ γνώμῃ τοῦ Ἰησουῆτου Κουρέη, σκέπτεται Λέων ὁ Β' νὰ ἰδρῦσῃ καὶ πάλιν τὸ παπικὸν πανεπιστήμιον ἐν Ῥώμῃ καὶ ἄλλα ἀνώτερα σχολεῖα εἰς

διαφόρους ἐπαρχίας πρὸς καταπολέμησιν τῶν φθοροποιῶν διδασκαλιῶν τῶν ἐλευθεροφρόνων καθηγητῶν τῶν βασιλικῶν πανεπιστημίων.

— ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει τῶν διδασκάλων τῆς Πομμερανίας συνεζητήθησαν α) Αἱ ἔγγραφοι ἀσκήσεις· β) Ποία ἡ ἀποστολὴ τῆς διδασκαλίας τῆς ἱστορίας, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰς κοινωνιστικὰς ἰδέας. γ) Φιλολογικά τινα ζητήματα.

Καὶ ἐν τῇ ἐν Δρέσδῃ συνελεύσει τῶν δημοδιδασκάλων ὁ διδάσκαλος Βαγον ἀνέγνω σπουδαίαν πραγματείαν *Περὶ τῶν γραφικῶν ἀσκήσεων ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις*. Ἐν γένει δὲ ἐνῶ ἐν ἅπασιν τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς τοσαύτη δίδεται προσοχὴ εἰς τὸ γράφειν καὶ ἐκτιθέσθαι τοὺς παῖδας ὀρθῶς καὶ λογικῶς τὰς ἰδέας των, παρ' ἡμῖν οὐδὲ λόγος γίνεται.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Πρωσσίᾳ σκοπεῖ νὰ διακρίνη τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα α) εἰς ἐπιστημονικὰ ἢ ἀνθρωπιστικὰ γυμνάσια, ἐν οἷς νὰ δίδηται μείζων προσοχὴ εἰς τὰς μαθηματικὰς καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας. β) εἰς πραγματικὰ γυμνάσια, ἐν οἷς νὰ διδάσκηται καλλίτερον ἡ Λατινικὴ καὶ αἱ νεώτεραι γλῶσσαι. γ) εἰς ἀνώτερα βιομηχανικὰ σχολεῖα ἢ πρακτικὰ σχολεῖα ἀ τάξεως ἄνευ Λατινικῶν.

Μισθοὶ δημοδιδασκάλων εἰς διαφοροὺς γερμανικὰς πόλεις. Ἐν Ἀμβούργῃ 2,250 Μάρκα κατ' ἔτος, (ἕκαστον Μάρκον δρ. 1,40), ἐν Βάδῃ 1700—1950 μάρκα καὶ ἐλευθέρᾳ κατοικίᾳ, ἐν Καρλρούῃ 2,100—2,400 μάρκα, ἐν Μονάχῳ 1827—2593 μάρκα, ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ἐπίδομα ἐξ 94—164 μάρκων.

— ΑΓΓΛΙΑ. Ἐν Ἀγγλίᾳ δημοτικὰ σχολεῖα εἶνε 15,187, εἰς ἃ φοιτῶσιν περίπου 3 1]2 ἑκατομμύρια παῖδες.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχόντων πτυχίον δημοδιδασκάλων ἀνέρχεται εἰς 35,000.

— Ἐν Κύπρῳ ὁ κ. Γρίφφιν Ἄγγλος καθηγητῆς ἠνέωξεν ἐκπαιδευτήριον, ἐν ᾧ θέλουσι διδάσκεισθαι οἱ ἐκεῖσε, τὴν ἀγγλικὴν, γαλλικὴν, ἰταλικὴν καὶ ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Πολλοὶ Ἄγγλοι φοιτῶσιν ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τακτικῶς ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐμάθωσι τὴν γλῶσσαν τοῦ θεοῦ Πλάτωνος.

— Ἡ κ. Χάρτμαν διευθύντρια τοῦ ἐν Λειψίᾳ ἀνωτάτου Παρθεναγωγείου πρὸς μὲν ἄλλοις δημοδιδασκαλισσῶν ἀπέστειλεν εὐμενῶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ τὸ πρόγραμμα τοῦ σχολείου τῆς. Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο αἱ μαθήτριά τῆς σχολῆς ἀποπερατώσασαι ἤδη τὰ μαθήματα ἄλλων Παρθεναγωγείων διδάσκονται :

1) Γραμματολογίαν, 2) Θρησκευτικὰ, 3) Ἱστορίαν, 4) Ἱστορίαν τῆς παιδαγωγικῆς, 5) Παιδαγωγικὴν καθόλου, 6) Διδακτικὴν, 7) μεθοδικὴν, 8) γλώσσας, Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν, 9) Φυσικὰς ἐπιστήμας, 10) Χημείαν ἐφαρμοσμένην, 11) Οἰκιακὴν οἰκονομίαν καὶ ἐργόχειρα, 12) ποιητικὴν καὶ

ἀσκήσεις εἰς τὸ γράφειν ἐκθέσεις καὶ πραγματείας γερμανιστὶ καὶ 13) μουσικὴν. Παρατηρητέον ἐνταῦθα ὅτι ἐν Εὐρώπῃ ἤδη πολλὴ προσοχὴ δίδεται εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, διότι αὗται θεωροῦνται συντελεστικώταται εἰς μόρφωσιν τῆς γυναικός. Ὁ κ. Klenke ὁ συγγραφεὺς σπουδαιοτάτων βιβλίων περὶ παιδείσεως τῶν γυναικῶν παρατηρεῖ ὅτι Παρθεναγωγεῖα περιοριζόμενα μόνον εἰς τὸ διδάσκειν γλώσσας καὶ θεωρητικὰ τινὰ ἄλλα μαθήματα, παραμελοῦντα δὲ τὰς πρακτικὰς γνώσεις ἀποδίδουσιν εἰς τὴν κοινωνίαν οὐχὶ οἰκοδεσποίνας ἀλλὰ φιλαρέσκους κυρίας ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν. Καὶ παρ' ἡμῶν τὰ Παρθεναγωγεῖα οὐδένα ἐπιδιώκουσι σκοπὸν, διότι, ὡς ἔχουσιν, οὔτε οἰκοδεσποίνας δύνανται νὰ παραγάγωσιν καλὰς, ἐλλειπόντων πολλῶν χρησίμων μαθημάτων, οὔτε διδασκαλίσσας, καθ' ὅσον τὰ κύρια μαθήματα, ἅτινα ἀναγκαιοῦσιν εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, ἐντελῶς παραμελοῦνται. Ὄταν ὁ διδάσκαλος δὲν γινώσκῃ τὴν ἱστορίαν τῆς φιλολογίας τοῦ ἔθνους του, ὅταν δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ γράψῃ ἀναφορὰν τινὰ ἢ νὰ ἐκθέσῃ τι, ὅταν ἀγνοῇ τὰ διάφορα παιδαγωγικὰ συστήματα καὶ τὴν μέθοδον τοῦ διδάσκειν, θεωρεῖται καταγέλαστος καὶ καταντᾶ εἰς τὴν χλεύην καὶ τὰ σκώμματα παντὸς πολίτου.

ΔΩΡΕΑΙ ΒΙΒΛΙΩΝ.

Ἐγένετο εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα οὐχὶ μικροῦ λόγου ἀξία δωρεὰ βιβλίων, τῶν ἑξῆς:

1) Ὑπὸ μὲν τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημ. Ἰλ. Κυριακοπούλου, α) πέντε ἀντιτύπων τοῦ πρώτου τεύχους τῶν *Ξενοφῶντος Ἑλληνικῶν μετὰ σημειώσεων*, β) δύο ἀντιτύπων *Στοιχειώδους Φυσικῆς Ἱστορίας μετὰ εἰκόνων*, γ) δέκα ἀντιτύπων τοῦ μικροῦ μὲν ἀλλὰ διδακτικωτάτου τομιδίου τῆς *Στοιχειώδους ἀνθρωπολογίας καὶ Ὑγιεινῆς*, ἀπάντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ πεφιλοπονημένων καὶ ἐκδεδομένων πρὸς δὲ δ) καὶ σειρά τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἤδη ἔτος ἐκδεδομένων φύλλων τῆς *Ἐφημερίδος τῶν μαθηματικῶν*.

2) Ὑπὸ τοῦ ἐκδότου τῆς ἀξιολόγου *Ἀθηναΐδος* ἐδωρήθη ὅλη σειρά τοῦ παρελθόντος ἔτους.

3) Ὑπὸ τοῦ ἐν Πάτραις ἰδιωτικῶς διδάσκοντος καὶ ἐταίρου τοῦ Συλλόγου κ. Ἀντ. Θεβαίου δέκα ἀντίτυπα τῆς ὑπ' αὐτοῦ συνταχθείσης *Μικρᾶς Ἱερᾶς Ἱστορίας* καὶ ἕτερα δέκα τῆς μικρᾶς αὐτοῦ *Ἀριθμητικῆς*, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ

4) Ὑπὸ τοῦ κ. Β. Γαλάνη ἅπαντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδεδομένα συγγράμματα.